

Sygeplejersker er ikke altid engle

Jack forsøgte sig med en rask lille voldtægt af 12 årige Jennifer. Det viste sig at være en rigtig dårlig ide.

Jack vågnede op temmelig forvirret og så sig omkring. Han befandt sig i en hospitalsseng med gardiner hele vejen rundt.

Hvad helvede laver jeg her? tænkte han. Men det eneste han huskede, var et stjernehvidt lys og derpå - ingenting. Han prøvede at rejse sig, men opdagede til sin ubehagelige overraskelse at han var komplet immobil. Han kunne kun bevæge hovedet en smule og kigge ned ad sig selv. Begge hans ben var indstøbt i store gipsbandager, som var fikseret til sengens fodende. Han drejede hovedet og konstaterede at hans arme på samme vis var gemt bort i vældige gipsklumper fikseret til sengens kanter. Et lagen dækkede hans krop fra knæene og op til brystet.

Fuck Jesus! tænkte han, - hvor galt er det her?

Han havde ondt et par steder, men ikke særlig meget. Lidt ømhed og noget hovedpine. Han følte heller ikke, han var blevet fyldt med stoffer. Det ville han have vidst. Han havde en del erfaring i den retning. Jack var nemlig det man normalt kalder en skidt knægt. Selv om han kun var fjorten, var han prototypen på en teenagebølle. Han stjal biler, lavede indbrud, gene-

rede folk på gaden og var allerede godt i lag med ældre kriminelle. Han drak, røg, tog stoffer og gjorde i det hele taget hvad der passede ham. Han havde også været arresteret et par gange uden at der var kommet andet ud af det end alvorlige formaninger.

Jack prøvede at komme i tanke om hvad helvede der var sket. Han blev afbrudt i forsøget ved at gardinet gik til side, og en sygeplejerske trådte ind.

"Det er på tide du vågner op unge mand," sagde hun. "Jeg er sygeplejerske, mit navn er Sue, jeg håber du ligger godt."

Jacks øjne poppede op til overstørrelse. Hun var formidabelt flot! Med langt, blondt hår og bryster, der kunne indbringe hende en formue hvis hun skulle få lyst til at skifte erhverv.

"Ja - æh," mumlede Jack.

Sygeplejersken satte sig på sengekanten og strøg Jack over ansigtet. Jack var sikker på det ikke var påkrævet rent professionelt, men han ønskede ikke at klage. Han fornemmede en voksende erektion, og da han skævede ned, bekræftede lagenets nu teltliggende design hans fornemmelse.

"Man er glad til morgen, kan jeg se!" sagde Sue.

Til Jacks forfærdelse trak sygeplejersken lagenet af ham så hans pik vippede op. Derpå tog hun uden videre fat om Jacks testikler og løftede dem vurderende.

"Ikke ringe for en dreng," fortsatte hun. "Hvor

gammel er du?"

"Fjorten, miss. Men vil De ikke godt lade være med at ... "

"Slap af, jeg skulle bare se hvad det er, du er så pokkers stolt af - så længe det varer!"

Det var en forvirrende samtale. Jack forstod den ikke, men det lød ikke rart. Var der sket noget alvorligt med ham? Han syntes også sygeplejersken lød uvenlig. Hun lænede sig ind over ham.

"Hvad kan du huske fra ulykken?" spurgte hun.

Jack tænkte igen, så dukkede noget op. Han havde haft travlt. En stige. Han var på vej ned ad en stige. Han havde kigget op og set en kvinde med et vredt ansigt og en golfkølle i hånden. Han havde set ned mod jorden, og derpå; LYSGLIMT. Så forstod han det.

"Kællingen slog mig med golfkøllen!"

Sygeplejersken smilede.

"Kan du huske noget om hvad der skete før det?"

"Jeg ved det ikke, jeg har ondt i hovedet, hvad vedkommer det Dem?"

Han havde haft allerhelvedes travlt med at komme ned ad den stige. Hvad var der sket? Det begyndte at dæmre.

Sygeplejersken sagde: "Det forklarer vi, når du har fået hukommelsen tilbage."

Nu grinede hun. Ondskabsfuldt syntes Jack. Et øjeblik glemte han næsten sin ydmygende nøgne tilstand. Heldigvis gik hun. Han begyndte for alvor at

koncentrere sig om den foregående nat eller hvad han formodede var foregående nat, da han ikke anede, hvor længe han havde ligget på hospitalet. Til gengæld vendte hukommelsen tilbage.

Han havde været en tur i bylivet med sine sædvanlige tricks; et slagsmål, noget hærværk, lidt butikstyveri på kanten af røveri. Senere på natten havde han brudt ind i et par huse uden noget særligt udbytte og var på vej hjem da han bemærkede en villa med et åbentstående vindue. En stige lå i blomsterbedet bag huset. Det var næsten for nemt. Det havde kun taget ham tredive sekunder til han stod indenfor i et værelse. Det var et pigeværelse. Ingen tvivl om det. Tøsen lå og sov i sengen. En køn lille sag på omkring tolv år. Natlampen var stadig tændt. Han havde sat sig på sengekanten og strøget pigens lange hår. Da hun vågnede med et sæt og åbnede munden for at skribe, havde han lagt en solid hånd over munden på hende. Han huskede endda hvad han sagde til hende.

"Sikke en sød lille ekstra bonus! Jeg ville bare stjæle lidt, men det her er bedre."

Trods sine kun fjorten år havde Jack allerede erfaringer med overgreb på småpiger. Han havde trukket sengetæppet af pigen og halet hendes pyjamasbukser ned inden hun nåede at reagere. Han havde også fået et godt greb om hendes kusse, - hårløs - huskede han, og fået sine egne bukser halvvejs ned da døren gik op. En midaldrende kvinde

stod i døren. Men hun stod der ikke ret længe, hun kom ind i rummet mens hun råbte. Hun så overhovedet ikke bange ud! Desuden var hun bevæbnet med en golfkølle. Jack sprang op og halede i sine bukser mens han tumlede hen mod det åbne vindue. Kvinden styrtede hen til sengen. Det reddede Jack i første omgang så han kom ud ad vinduet og halvvejs ned ad stigen. Han så op. Kvindens vrede ansigt viste sig over ham, da hun lænede sig ud. Han så ned for at finde det næste trin eller bare springe. Det må have været her hun ramte ham med golfkøllen. Mær!

Gardinet ved Jacks hoved bevægede sig igen og sygeplejerske Sue kom tilbage. Hun medbragte håndklæde, et vandfad og en barberkniv.

"Nå, dit lille kryb har du fået hukommelsen tilbage?"

Jack følte sig en anelse mere selvsikker nu trods det manglende lagen og Sues åbenlyse grovhed.

"Ja jeg har, og du kan ikke tale til mig på den måde. Jeg har rettigheder. Jeg regner med at politiet venter på at komme til at tale med mig."

"Niks. Ingen politi," svarede Sue. Jack måbede. Sue lagde håndklædet tilrette på sengen og gned vand og sæbe på Jacks kønsdele.

"Hvad helvede laver du?" udbrød Jack. Sue indledte en barbering af Jack.

"Hvad ser det ud til?" svarede hun mens barberkniven fjernede Jacks kønshår.

"Hvorfor gør du det?" spurgte Jack, nu mere nedtrykt. Sue brugte håndklædet til at fjerne det sidste vand.

"Vent og se," sagde hun.

Gardinet gik til side, og en anden sygeplejerske trådte ind. Jacks hjerte sank dybt dybt ned. Det var den midaldrende kælling, som havde gokket ham med golfkøllen!

"Hvad foregår der?" hylede han. "Jeg vil tale med doktoren. Nu! Hvad er der sket med mig?"

"Der er ikke sket noget," svarede den ældre sygeplejerske. "Hvad det angår, var du såmænd heldig. Et par blå mærker fordi du faldt ned fra stigen samt en bule i knolden der hvor jeg ramte dig."

"Hva! Hvorfor er jeg støbt ind i gips?" Jack var tæt på panik nu. Han fornemmede at noget var rablende galt. Den midaldrende rakte ud og tog fat om Jacks pik.

"Du prøvede at voldtage mit barnebarn sidste nat din lille bastard," vrissede hun. "Jennifer blev meget forskrækket, og nu er hun meget vred. Sue er min datter, vi er sygeplejersker begge to, vi slæbte dig herind. Gipsen var det nemmeste."

Sue trak gardinet væk med et snuptag, og Jack så at han ikke befandt sig i et hospital, men i en kælder!

"Fuck!" hylede han. "Hvad gør I, lad mig gå kællinger!"

Jack sled i gipsen uden held.

"Derfor. Nu ved du hvorfor gipsen er der. Det var lige ved hånden. Vi arbejder begge to på hospital. Vi har alt hvad der skal bruges til en operation."

"Operation!" Jack følte noget meget faretruende nærme sig, meget farligere end en golfkølle. "Hvilken operation? I kan ikke operere, I er ikke læger."

"Vi kan det der skal til, desuden har vi inviteret Jennifer med til det sjove. Hun vil nemlig gerne være doktor, vi tænkte vi ville lære hende, hvordan man passificerer små ungdomsforbrydere som dig."

Der lød skramlen, og 12 årige Jennifer kom rullende med et bord hvor på der lå kirurgiske instrumenter. Hun var lige så køn som sin mor, bemærkede Jack trods panikken. Jennifer kiggede interesseret på Jacks naturlige erotiske udrustning.

"Hvordan gør man?" spurgte hun og så spændt ud. Gør hvad for helvede? skreg det inde i Jacks hoved.

"Egentlig havde vi tænkt på at fjerne det hele," sagde mormor, "men det er nok bare at fjerne kuglerne."

"Åh, Gud nej," græd Jack højlydt. "Det kan I ikke, jeg er kun fjorten år."

"Gammel nok til at voldtage og gammel nok til at blive kastreret," sagde Sue med munden tæt til Jacks øre. I det samme skubbede hun en knebel hårdt ind i munden på ham.

"HMMRFF ... "

Mormor nærmede en ansigtsmaske forbundet med

en slange til Jacks ansigt. Et øjeblik tænkte Jack som en slags lettelse, at de ville bedøve ham. De var jo sygeplejersker.

"Det er ikke, hvad du tror," sagde mormor. "Ingen bedøvelse, det er et skud ilt så du holder dig vågen og ikke går glip af oplevelsen - bare som en ekstra bonus!"

Jack var tavs nu. Selv hvis han ikke havde haft knebelen i munden, var han for rædselsslagen til at sige noget. Han mærkede faste fingre der løftede hans testikler og mærkede spidsen af en skalpel.

Mormor talte til Jennifer:

"Hold skalpellen lodret, ja sådan, den skal helt ind."

Jack konstaterede, at ilten virkede som mormor havde sagt. Han forblev lysvågen og gik ikke glip af sin bonus.